

V Praze dne 31. 10. 2023

Vážení,

obracíme se na Vás jménem Komise pro hospodářskou soutěž Mezinárodní obchodní komory v České republice (dále jen „KHS“) v souvislosti s navrhovanou revizí soft-law dokumentu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) nazvaného „Oznámení Úřadu o postupu při uložení trestu a stanovení jeho výše za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže (metodika trestů)“ (dále jen „Metodika“). Úřad zahájil dne 13. 10. 2023 veřejnou konzultaci, v jejímž rámci vyzval zainteresované subjekty, aby k návrhu Metodiky vyjádřily své připomínky, a to do 31. 10. 2023.

KHS si přeje na tuto výzvu reagovat tímto stanoviskem, ve kterém shrnuje svou pozici k vybraným ustanovením Metodiky.

I. Struktura Metodiky obecně

KHS obecně k Metodice dodává, že se koncepčně jedná o návrh, který v podstatné části vychází ze stávající metodiky trestů (účinné od 24. 4. 2018). V porovnání se stávající úpravou stanovuje metodika zcela nově v části V. postup při vyměřování zákazu plnění veřejných zakázek a poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících. Doplněny jsou také pasáže týkající se postupu při určování výše pokuty za delikt dle § 19a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOHS“). V tomto směru je struktura Metodiky přehledná a logicky navazující. KHS k ní tedy nemá žádné významnější připomínky.

II. Chybějící část týkající se trestání nepodnikajících FO a u některých typů pokut

Úřad v odst. 1. uvádí, že účelem Metodiky je upravit postup Úřadu při trestání přestupků „fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob jako soutěžitelů a orgánů veřejné správy“. Dále v části II. Úřad uvádí, jaké tresty lze těmto subjektům uložit. Soutěžitelům má být s odkazem na § 22a odst. 3 ZOHS uložena pokuta do 10.000.000,- Kč nebo 10% z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední účetní období. Orgánům veřejné správy pak s odkazem na § 22aa odst. 2 pokuta do výše 10.000.000,- Kč. Také se v této části Úřad zmiňuje o existenci trestu zákazu plnění veřejných zakázek a poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících.

Konkrétní postup pro vyměřování pokuty pro soutěžitele Úřad stanovuje v části III a V. Postup v těchto částech se opírá o §22a ZOHS, který upravuje trestání (pouze) právnických a podnikajících fyzických, nikoliv nepodnikajících fyzických osob. Pro orgány veřejné správy je pak upraven v části IV.

Z výše uvedeného vyplývá skutečnost, že přestože I. část metodiky výslovně stanovuje účel Metodiky jako upravení postupu Úřadu při trestání i nepodnikajících fyzických osob, v dalších částech Metodiky není

postup pro jejich trestání nijak stanoven, resp. není ani výslovně odlišen od postupu pro stanovování pokut podnikatelům. Nepodnikajícím fyzickým osobám přitom nelze uložit například pokutu v maximální výši určené procentem z obrátu (ale „jen“ do 10.000.000,- Kč).

KHS proto navrhuje, aby Úřad zohlednil a doplnil úpravu postupu pro trestání nepodnikajících fyzických osob, a to jak v části II., tak v části III., případně aby do Metodiky vložil novou část, která bude tuto variantu postupu stanovovat. V tomto směru by se přitom Úřad mohl do určité míry inspirovat i způsobem, jakým hodlá přistupovat ke kalkulaci pokuty v případě orgánů veřejné správy, u nichž se také pokuta neodvíjí od výše obrátu.

KHS podotýká, že Úřad se v Metodice zaměřil jen na bližší vysvětlení postupu ukládání pokut za tzv. substantivní delikty dle ZOHS (popř. SFEU). Neadresuje tedy postup pro určení výše pokut za přestupky dle § 22a odst. 1 písm. a) a b) a dle odst. 2, ač u některých z nich ve své praxi přistupuje k ukládání značných pokut (vč. pokut na zákonném maximu 1%). S ohledem na nyní dostupnou (poměrně četnou) rozhodovací praxi Úřad v těchto záležitostech (zejm. u pokut za neposkytnutí součinnosti při místním šetření) by KHS považovala za vhodné, pokud by Úřad blíže osvětlil svůj přístup ke stanovování výše pokut u těchto typů přestupků.

Dále v této souvislosti KHS uvádí, že Metodika neobsahuje žádná bližší pravidla týkající se ukládání tzv. pořádkových pokut dle § 22c ZOHS, ač i ty mohou dosáhnout značné výše. Současně § 22c odst. 3 ZOHS uvádí, že by se nemělo vycházet při stanovení pořádkové pokuty z obrátu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty. Dle KHS by bylo vhodné, aby Úřad blíže vysvětlil, a to alespoň rámcově, svůj přístup k ukládání pořádkových pokut. Obdobně to platí i pro situace tzv. donucovacích pokut dle § 22d ZOHS.

III. Upřesnění postupu Úřadu pro určení hodnoty tržeb

Odst. 20 a násl. Metodiky stanovuje Úřad určení výchozí hodnoty pro výpočet pokuty. Touto hodnotou je hodnota tržeb za prodej výrobků či služeb soutěžitele přímo nebo nepřímo dotčených protisoutěžním jednáním za poslední ukončené účetní období, ve kterém k protisoutěžnímu jednání došlo.

Dle názoru KHS by měl Úřad podrobněji vyjasnit, jak bude přistupovat k určení hodnoty tržeb. KHS není z metodiky zřejmé, jestli se do hodnoty tržeb budou započítávat prodeje veškerého zboží na dotčeném relevantním trhu zahrnující například i v různé míře zastupitelné zboží, ale jinak zboží odlišné od zboží dotčeného protiprávním jednáním, anebo právě jen dotčené zboží, jehož prodeje mohou představovat jen určitou podskupinu dotčeného relevantního trhu (např. zboží určité kvality, zboží určité značky atp.). V tomto ohledu by Úřad též měl vyjasnit svůj přístup s ohledem na jeho dosavadní rozhodovací praxi, když v tomto ohledu není postup Úřadu ve všech ohledech čitelný, resp. jednoznačný.

IV. Aplikace koeficientu času u bid riggingových dohod

Bid riggingové dohody jsou (tajné) dohody uzavírané mezi účastníky výběrových řízení v úmyslu ovlivnit výsledek výběrového řízení ve prospěch dosažení předem dohodnutého cíle.

Pro výpočet základní částky pokuty se dle odst. 22 Metodiky u bid riggingových dohod použije jako výchozí hodnota nabídková cena zakázky. Tato hodnota se dále upraví podle podílu hodnoty tržeb a vynásobí

koeficientem času. Není však zřejmé, jaké časové období v případě bid riggingových dohod hodlá Úřad zohledňovat (např. z hlediska zahrnování období přípravy, předcházející podání žádosti o účast ve výběrovém řízení, trvání výběrového řízení, popř. postup po uzavření smlouvy). To platí zejm. s ohledem na to, že Úřad v návrhu Metodiky uvádí, že v případě pokračování v přestupku (v podobě bid riggingu) se, dle výše uvedeného odstavce Metodiky, jako výchozí hodnota použije součet cen všech dotčených zakázek a dále se již tato hodnota nebude násobit koeficientem času. Tento postup je do určité míry nejasný (nejednoznačný) v rámci srovnání jednorázových a pokračujících bid rigging dohod, ale současně se může jevit neadekvátní v kontextu širšího rámce trestání kartelových dohod, mezi nimiž bid riggingové dohody patří k těm nejzávažnějším (a navíc zpravidla zahrnují prvky dalších typů kartelových dohod – např. cenové fixace, rozdělení trhu, omezování nabídky).

Z příslušné textace lze dovozovat, že pokud by zde byla např. dlouhodobě (několik let) existující (rámcová) bid riggingová dohoda, dle které by její účastníci dávali koordinované cenové nabídky do několika výběrových řízení v průběhu času. Úřad by sice posléze sečetl hodnoty zakázek, ale nijak by v rámci stanovení koeficientu času nezohlednil dlouhodobost dané dohody.

Oproti tomu u jiných typů kartelových dohod by takto Úřad nepostupoval a koeficient času by zohledňoval, což by výši pokuty popř. i významně navyšovalo. Odlišný přístup k bid riggingovým dohodám a ostatním hard core kartelům v tomto ohledu není náležitě vysvětlen a odůvodněn.

V. Zvýšení procentního podílu z hodnoty tržeb u velmi závažných přestupků

V odst. 28 Metodiky je stanoven procentní podíl z hodnoty tržeb s ohledem na typovou závažnost přestupku u velmi závažných přestupků na 10 až 30 %. Stávající úprava stanovuje 5 až 15 %. Jedná se tedy o dvojnásobný nárůst.

KHS si uvědomuje, že se z povahy jedná o velmi závažná protisoutěžní jednání. Nicméně, doporučuje Úřadu, aby přezkoumal, jestli je navýšení již tak vysokého podílu z hodnoty tržeb důvodné a jeho výše adekvátní. V této souvislosti je možno zdůraznit, že Úřad zahrnuje do kategorie velmi závažných přestupků nejen tvrdé horizontální kartely, ale i jiné typy jednání, u kterých lze pochybovat, že by nyní Metodikou stanovené rozpětí koeficientu závažnosti (vč. jeho spodní hranice na 10% rozhodného obrátu) bylo adekvátní. To může platit jak u některých cílových dohod, které neměly značný dopad na trh, popř. u nichž byla kvalifikace jakožto dohod cílových hraniční, ale i některých méně závažných typů zneužití dominantního postavení, kde se jeví jeho automatické zařazení do kategorie velmi závažných přestupků bez dalšího rozlišení jako potenciálně přehnaně přísné.

Navíc Úřad takto přistupuje i k přestupkům dle § 22a odst. 1 písm. e) a f) (tj. nesplnění závazků, popř. opatření k nápravě). Ač u těchto typů přestupků je zákonné rozpětí trestní sazby stejné, povaha daných přestupků, a tedy i účel pokut je odlišný, což bylo například i v souvisejícím kontextu uznáno ze strany předsedy Úřadu, resp. Úřadem při ukládání pokuty za nesplnění závazku v kontextu zákona o významné tržní síle (srov. např. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R0006/2018/TS-20188/2018/310/MHf ze dne 12.7.2018 a rozhodnutí Úřadu č.j. ÚOHS-S0487/2017/TS-25960/2018/461/MDo z 5.9.2018). Proto se jeví jejich automatické zařazení do kategorie nejpřísněji postihovaných deliktů za neadekvátní a KHS vyzývá Úřad k případnému přehodnocení tohoto přístupu, resp. k lepší kvalifikaci s ohledem na možné důsledky takových deliktů.

Souhrnně lze konstatovat, že se jedná o výrazné zosíření správně-trestní represe, které by v právním státě mělo být založeno na přesvědčivých a objektivních důvodech. Tyto důvody však Úřad v Metodice (ani související výzvě ke konzultaci) blíže nevysvětluje.

VI. Uplatnění zákazu dvojího přičítání při ztěžování průběhu řízení

Na základě odst. 37 Metodiky je ztěžování průběhu řízení jednou z přitěžujících okolností. ZOHS stanovuje v § 22 odst. 2, 22a odst. 2 a § 22aa odst. 1, že jsou určité případy ztěžování průběhu řízení sami o sobě přestupkem a za tato jednání stanovuje sankce. Dle ústavněprávního zákazu dvojího přičítání ale není možné, aby Úřad uložil soutěžiteli trest za ztěžování průběhu řízení a zároveň toto jednání hodnotil jako přitěžující okolnost při udělení pokuty dle Metodiky.

Za účelem předejití případných budoucích nejasností, KHS považuje za vhodné, aby Úřad do odst. 37 Metodiky doplnil, že ztěžování průběhu řízení je možné hodnotit jako přitěžující okolnost jen za podmínky, že Úřad za toto ztěžování samostatně neuložil trest, ani jej uložit nehodlá.

Dále by dle názoru KHS mělo být v této souvislosti zdůrazněno, že využívání procesních práv účastníka v rámci uplatnění práva na obhajobu nelze považovat ze ztěžování průběhu řízení.

VII. Zohlednění compliance programu jako polehčující okolnosti

Dle odst. 38 Metodiky má mezi polehčující okolnosti nově patřit i compliance program, přičemž zde úřad v poznámce pod čarou č. 18 odkazuje v podrobnostech na samostatné oznámení Úřadu k podmínkám zohlednění compliance programu. Toto oznámení však zatím Úřad nepublikoval, zveřejnil pouze online na svých webových stránkách informaci, že je připraven compliance program vzít v úvahu a rámcově vymezil podmínky pro jeho zohlednění.¹

KHS zohlednění compliance programu při stanovování pokut jednoznačně vítá (viz k tomu i diskuse vedené u kulatých stolů pořádaných ICC ČR mezi členy KHS a zástupci Úřadu). Dle názoru KHS by však měl Úřad vyjasnit, na jaký konkrétní dokument v tomto ohledu Úřad v Metodice odkazuje, případně jej vydat a také poskytnout ke konzultacím (a to ideálně před dokončením konzultací k Metodice).

VIII. Maximální výše pokuty jen za nejzávažnější přestupky

Dle odst. 42 a násl. Metodiky Úřad vyměřenou pokutu sníží, pokud přesahuje maximální výši povolenou ZOHS tak, aby dosahovala maximálně této hranice.

Z povahy trestání by se maximální hranici měly přibližovat pouze pokuty udělené za nejzávažnější delikty. Nicméně, výpočet trestů v Metodice nezohledňuje případy, kdy dojde na základě Metodiky k výpočtu pokuty, jejíž výše se bude blížit zákonným hranicím, nebo je přesáhne, a současně se bude jednat „jen“ o „závažná“ či „méně závažná“ jednání (přestupky) oproti „velmi závažným“ přestupkům ve smyslu trichotomie přestupků dle závažnosti, jak s nimi pracuje Úřad v Metodice (srov. bod 27). KHS se domnívá, že by takto vypočtená pokuta za „závažná“ či „méně závažná“ jednání měla být v rámci úpravy konečné

¹ Dostupné z: <https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/zohledneni-compliance-programu.html>.

výše pokuty Úřadem poměrně snížena, aby byly jasné rozdíly mezi tresty za méně a tresty za více závažné přestupky, a pokuta tak ve všech případech reflektovala povahu a závažnost deliktu. Nutnost chápat stanovení 10% hranice jakožto horní hranici „trestní“ sazby vyhrazenou jen pro nejzávažnější jednání v tomto ohledu potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7 Afs 57/2011 – 1234 ze dne 24. 6. 2024).

IX. Navýšení nízké pokuty dle uvážení Úřadu

Odst. 43 Metodiky stanovuje postup Úřadu v případě, že pokuta po zohlednění přitěžujících a polehčujících okolností neodpovídá závažnosti přestupku a neplní svou preventivní a represivní funkci. Úřad takovou pokutu dle konstatování v Metodice navýší.

KHS obecně vítá snahu Úřadu o individualizaci výše udělovaných pokut. Nicméně, z tohoto ustanovení neplyne pro soutěžitele jasný směr (natož bližší závěr) ohledně toho, (i) za jakých okolností dojde k navýšení pokuty dle tohoto ustanovení; a (ii) v jakém rozmezí Úřad pokutu případně navýší. Metodika tak oslabuje právní jistotu soutěžitelů a místo vyjasnění problematiky ukládání pokut tímto přináší další otázky, resp. rozmělnuje jistotní hodnotu ostatních částí Metodiky. KHS tedy navrhuje, aby Úřad toto ustanovení upřesnil.

Tímto ustanovením Úřad patrně sleduje snahu o zvýšení pokut u soutěžitelů s vysokým obratem, kteří mají ovšem nižší obrat za zboží a služby, jichž se dané protisoutěžní jednání týká, obdobně jako má tuto pravomoc Komise podle čl. 30 Pokynů². Úřad tedy může pro doplnění tohoto ustanovení například vycházet z postupu, který stanovila rozhodovací praxe Komise³ a stanovit (i) obratové kritérium; (ii) kritérium poměru tržeb z protisoutěžního jednání k celkovým tržbám; a (iii) koeficient k navýšení pokuty při naplnění předchozích kritérií. Jinak řečeno, dle KHS by využití takového přístupu mělo být vyhrazeno jen zcela mimořádným případům (pokud vůbec) – viz čl. 30 Pokynů Komise, a to s ohledem na široké rozpětí intervalů koeficientu závažnosti, které již tak má Úřad dle Metodiky k dispozici a které umožňují dostatečně reflektovat závažnost přestupků a naplňovat účel pokuty.

X. Snížení pokuty s ohledem na její likvidační účinek

Při stanovování výše pokuty dle Metodiky může dojít k jejímu snížení, pokud by na soutěžitele měla likvidační účinek. K tomuto blíže uvádí Úřad v odst. 48 Metodiky, že aby byla pokuta snížena, musí být prokázán zánik majetkové základny pro další podnikatelskou činnost zapříčiněný výší pokuty. Tento zánik nastává, pokud je pokuta nepřiměřená do té míry, že (i) by byla způsobilá sama o sobě soutěžiteli přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost; nebo (ii) by přesáhla možné výnosy natolik, že by další činnost soutěžitele směřovala po značné časové období pouze k úhradě uložené pokuty.

KHS vítá, že Úřad v tomto ohledu indikuje, že v rámci posuzování možné likvidačnosti pokuty musí hodnotit dopad na budoucí finanční zdraví dotčeného soutěžitele. To nevyhnutelně musí zahrnovat analýzy a úvahy prospektivního charakteru (např. včetně dopadu na budoucí podnikání soutěžitele, jeho cash-flow, jeho možnosti financování atp.). Úřad však v tomto ohledu ve své dosavadní praxi vycházel prakticky pouze

² Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003

³ Srov. např. LÓPEZ GARRIDO, T., PAPANIKOLAOU, A. In: ROUSSEVA, E. *EU Antitrust Procedure*. Oxford: Oxford University Press, 2020, s. 503-504.

z historických účetních výkazů a zjednodušených finančních analýz minulého hospodaření, aniž by zohlednil nutný prospektivní aspekt takové analýzy.⁴ Pokud se však například soutěžiteli dařilo v minulosti, neznamená to automaticky, že se mu stejně, nebo lépe, bude dařit i v budoucnu, kdy bude mít navíc udělená pokuta (významný) vliv na jeho podnikání. Příprava nové metodiky se podle KHS jeví jako vhodná příležitost k bližšímu vysvětlení postupu Úřadu při vyhodnocování likvidačnosti, a to např. právě i s ohledem na závěry odborné ekonomické literatury. Současně se jeví i text v Metodice velmi restriktivní v tom směru, že omezuje posouzení likvidačnosti zřejmě pouze na případy zániku majetkové základny pro další podnikatelskou činnost, ač srovnatelné důsledky může být i významné omezení (redukce) takové majetkové základny. KHS tedy navrhuje, aby Úřad zvážil doplnění a bližší vysvětlení tohoto hlediska pro posouzení likvidačního účinku pokuty.

XI. Preciznější specifikace postupu při vyměřování zákazu plnění veřejných zakázek a poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících

Ohledně těchto dvou specifických trestů Úřad v části V. Metodiky jen obecně uvádí, k jakým okolnostem při stanovení trestu přihledne, jakým způsobem zohlední dopad trestu na hospodářskou soutěž a soutěžitele. Tato část je oproti jinak poměrně precizně zpracovaným postupům pro ukládání pokut v předchozích částech poněkud stručná a povšechná. Z Metodiky není například vůbec jasné, kdy Úřad udělí zákaz v maximální délce a kdy pouze v kratší.

KHS se tedy obává, že v praxi vznikne řada výkladových nejasností a právní jistota soutěžitelů ohledně výměry těchto trestů, jakou mohou očekávat, bude výrazně nízká. Dle názoru KHS by tedy měla tato část Metodiky obsahovat preciznější specifikaci podmínek pro udělování daných trestů, a to např. prostřednictvím nějakého bližšího postupu např. i s ohledem na počet dotčených zakázek, typ jednání, míry ovlivnění výsledku zadávacího řízení atp.

XII. Postup pro identifikaci nestandardního případu

Metodika v odst. 29 uvádí, že „pokud to odůvodňují okolnosti případu vhodné zvláštního zřetele“, bude možné stanovit procento pro určení podílu hodnoty tržeb mimo dané základní rozpětí.

Podobně v odst. 76 uvádí, že „v případech zvláštního zřetele hodných“ bude trest udělen jen v symbolické výši.

Dále dle odst. 77 nebudou zásady v Metodice aplikovány, „v nestandardních případech, kdy bude možné specifikata případu a míru odlišnosti jasně definovat a kde takový odlišný přístup vyžadují principy přiměřenosti a spravedlnosti“.

KHS by uvítala k těmto dotčeným ustanovením ze strany Úřadu vyjasnění, jak bude Úřad postupovat při zjišťování, jestli se jedná o tyto specifické případy, případně alespoň předložení příkladů z dosavadní rozhodovací praxe Úřadu, kdy se rozhodl takto postupovat, tj. odchýlit se od „základních pravidel“ dle původní metodiky (popř. Evropské komise v analogických případech – viz např. její rozhodovací praxe, kdy docházelo k ukládání jen symbolických pokut, popř. upuštění od nich s ohledem na novost věci atp.). Bližší

⁴ Srov. k tomu např. Krabec, T., Čížinská, R. Ekonomické posouzení dopadu udělené pokuty na podnikatelskou činnost. *Odhadce a oceňování majetku*. 2021, č. 1-2, s. 42-59.

vysvětlení či přinejmenším uvedení příkladů z minulé praxe by bylo způsobilé blíže osvětlit okolnosti, za nichž bude Úřad připraven těchto „flexibilních“ ustanovení Metodiky využívat.

XIII. Stanovení přechodného období pro aplikaci Metodiky

Odst. 78 Metodiky stanovuje, že Úřad bude při ukládání trestů postupovat podle Metodiky ve správních řízeních zahájených po její účinnosti.

Jak již KHS uvedla výše, Metodikou má dojít mj. k navýšení sankcí u některých deliktů. Ač se jedná jen o změnu soft-law, má taková změna ústavně právní rozměr, a to přinejmenším s ohledem na zásadu *nulla poena sine lege*, když termín *lege* je třeba vykládat materiálně (tj., zahrnout do něj v souladu s judikaturou mj. Evropského soudu pro lidská práva i právní/rozhodovací praxi, má-li vliv na výši trestu). Proto také musí mj. platit i zákaz retroaktivního uplatnění takové nové Metodiky. Z tohoto důvodu je dne názoru KHS potřebné, aby bylo podrobněji rozepsáno *rationae temporis* působení dané Metodiky.

Dle názoru KHS by přitom mělo platit, že Metodika se neuplatní na jednání, která byla plně ukončena před účinností Metodiky, a to i když řízení o nich Úřad zahájil později. U jednání, která začala před a skončila po účinnosti Metodiky, by měl Úřad zohlednit, v jaké délce trvala před účinností Metodiky a po ní. Dále by navíc bylo vhodné, aby Úřad nestanovil účinnost Metodiky ihned po jejím přijetí, ale stanovil určité přechodné (legisvakanční) období např. v délce 2-3 měsíců, aby dotčené subjekty měly rozumnou možnost se s finálním zněním příslušné Metodiky seznámit.

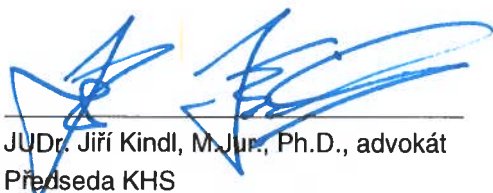
XIV. Chybné odkazy na ustanovení ZOHS

KHS si dovoluje doplnit, že jsou v odst. 39 a 41 Metodiky chybné odkazy na ustanovení ZOHS, protože základní zákonné hranice pokut udělovaných soutěžitelům podle Metodiky jsou stanoveny v § 22 odst. 3 a v § 22a odst. 3 ZOHS. Nikoliv v § 22 odst. 2 a 22a odst. 2 ZOHS.

* * *

KHS Úřadu předem děkuje za zvážení výše uvedených podnětů k úpravám Metodiky. Zástupci KHS jsou taktéž připraveni účastnit se dalších diskuzí s Úřadem, pokud by je v této souvislosti Úřad považoval za vhodné.

Za Komisi pro hospodářskou soutěž Mezinárodní obchodní komory v České republice:

JUDr. Jiří Kindl, M. Jur., Ph.D., advokát
Předseda KHS